

1. čítanie: Sk 2,14.22-33

Úryvok zo Skutkov apoštolov - novozákonného spisu, ktorý sa na pokračovanie číta počas celého veľkonočného obdobia - nás prenáša do dňa Turíc, keď boli apoštoli naplnení Duchom Svätým a začali vydávať odvážne svedectvo pred zhromaždenými zástupmi. Skutki zaznamenávajú predovšetkým reč Petra, ktorý sa stáva hovorcom kruhu Dvanástich: „...vystúpil Peter s Jedenástimi“. Po tom ako vysvetľuje pôsobenie Ducha Svätého na pozadí slov proroka Joela - verše, ktoré liturgia vynecháva (Sk 2,14-21) - ohlasuje Ježišovo vzkriesenie.

Najskôr pripomína skúsenosť, ktorá bola dostupná všetkým: „Boh u vás potvrdil muža, Ježiša Nazaretského, mocnými činmi, divmi a znameniami, ktoré, ako sami viete, Boh skrze neho medzi vami urobil“. Vzápätí pripomína Ježišovo odsúdenie a smrť na kríži, ktorú už dáva do nového svetla. Nebol to fatálny koniec, tragédia, ako sa mohlo zdať, ale dianie „podľa presného Božieho zámeru a predvídania“. Ďalej dodáva argument zo Žalmu 16,8-11, citovaný ako dielo Dávida, v ktorom je krásne vyjadrenie dôvery žalmistu o Božej moci, presahujúcej moc podsvetia, čiže ríše smrti, a naplňajúcej radosťou života. Sú to slová, ktoré v plnosti platia o Ježišovi, ktorý je podľa rodokmeňa potomkom Dávida. Tým Peter prichádza nakoniec k samotnému ohláseniu vzkriesenia: „Tohoto Ježiša Boh vzkriesil a my všetci sme toho svedkami“, a my v týchto slovách vnímame jedno z najstarších vyznaní viery. Vyznanie viery má svoju váhu len ak stojí na osobnej skúsenosti.

Evanjelium: Mt 28,11-15

V evanjeliomovom texte sa objavujú dve línie svedectva o dianí pri Ježišom hrobe vo veľkonočné ráno. Najprv sú spomenuté ženy, ktoré sa vydávajú na cestu od hrobu „so strachom i s veľkou radosťou“ (Mt 28,8), aby učeníkom odovzdali zvesť o zmŕtvychvstaní, ktorú sa práve dozvedeli od anjela. Na svojej ceste stretávajú Ježiša osobne - on ich pozdravuje a ony sa mu klaňajú. Živého Ježiša možno stretnúť práve „na ceste“, na ceste života, na ktorú podnecuje Božie slovo sprostredkované v ich prípade práve anjelom pred prázdny hrobom. Osobné stretnutie s Ježišom ich posilňuje a potvrdzuje v odhodlaní vydávať svedectvo. Idú, aby zvestovali už nielen to, čo počuli, ale najmä toho, ktorého osobne stretli.

Potom evanjelista zameriava pohľad na vojakov. Podľa jeho rozprávania sú dokonca osobnými svedkami všetkého toho, čo sa v to ráno pri hrobe stalo: keď nastalo zemetrasenie a zostúpil Pánov anjel, strážnici „strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi“ (Mt 28, 4). I oni to idú od hrobu oznámiť tým, čo ich vyslali - veľkňazom. Avšak tam sa nevyhovujúca správa skresľuje; evanjelista načrtáva zosnovanie šírenia *fake news*, zavádzajúcich správ, ktoré prekrúcajú skutočnosť. Vstupujú do toho peniaze, ktoré až do dnešných dní korumpujú svedkov a robia z nich klebetníkov poloprávd či zámerne skreslených skutočností.

Kým bezbranné ženy idú s odvahou, ozbrojené stráže sa vyzbrojujú ešte i klamstvom.

Komentáre k biblickým čítaniam na Veľkonočný pondelok

Svedectvo pravdy o Božom triumfe stojí pevne na bezbrannosti; falošné svedectvo o údajnom podvode na korupcii.

Marek Vaňuš, SVD

Foto: Arimatea Kiškovská, SDR

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentáre k biblickým čítaniam na Veľkonočný pondelok](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)